

Lappeenrannassa 15.8.2024



Kirkon lähetysjärjestö since 2022

Tervehdys!

Kesä on ollut kaunis ja kaikin puolin hyvä. Ennen kaikkea olen valtavan kiitollinen siitä, että olen saanut olla terveenä. Kiitän myös läheisistä ihmisistä sekä monista mahdollisuuksista saunomiseen ja uintiin minulle rakkaassa Saimaassa. Toivon, että sinunkin kesääsi on mahtunut monia ilon hetkiä.

Edellinen kirjeeni päättyi Haminan juhlien odottelun tunnelmiin. Juhlilla oli hyvä olla. Tapasin paljon vanhoja sekä uusia tuttuja ja iloitsin kohtaamisista ja musiikista. Lähdin Haminaan vähän aralla mielellä, kun en ole aiemmin Evankelisilla kesäjuhlilla ollut. Istuin perjantai-iltana kirkon takapenkissä lattarimessussa, ja huokaisin Jumalalle: "Enhän minä tunne täältä kyllä ketään!" Mietin, miten oikein osaan olla ja kuinka selviän, kun yhtäkkiä tunsin, että minulle sanottiin: "Titta, kaikki nämä ihmiset ovat minulle valtavan rakkaita!" Sitten ei ollut enää eksynyt olo. Olin ihan oikeassa paikassa, sisarten ja veljien keskellä hyvän Isän katseen alla. Jumala tuntee ja näkee jokaisen, minutkin. Kiitos kaikille kohtaamisista ja jaetusta ilosta!

Juhannuksen jälkeen matkustin Viroon. Siellä oli jo jonkin aikaa valmistauduttu Viljandin hengellisiin laulujuhliin. Juhlat järjestetään periaatteessa joka viides vuosi, mutta nyt oli edellisistä juhlista aikaa jo yhdeksän vuotta, lähinnä koronan takia. Mukana oli 2500 laulajaa ja melkein saman verran yleisöä. Laulujuhlat ovat sellainen ilmiö, joita suomalainen ei mielestäni pysty loppuun asti ymmärtämään: Monet erilaiset kuorot harjoittelevat ohjelmistoa tahoillaan monta kuukautta, ja sitten tullaan viikonlopuksi yhteen. Parina päivänä harjoitellaan eri kokoonpanoilla, ja lopuksi marssitaan kulkueena kaupungin läpi laululavalle, sytytetään laulutuli ja lauletaan yhdessä, laulujuhlasta riippuen kolmesta kuuteen tai enemmänkin tuntiin. Siinä on jotain käsittämätöntä, mutta se on upea perinne. Minä olin juhlilla auttamassa lasten ja nuorten ohjelman toteuttamisessa sekä esittelemässä yhdistyksemme eli EELK Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen toimintaa. Työpäivät helteisessä säässä päättyivät aina uintireissuun Viljandin järvessä. Kyllä virkisti!





Lasten ohjelma sisälsi lasten alueen, jossa oli erilaisia askartelumahdollisuuksia (ja jonka vieressä oli lauantaina lammasaitus), keppariradan sekä rastiradan, jossa oli kysymyksiä ja tehtäviä Joonan kertomuksesta sekä lasten jumalanpalveluksen, jossa puhuttiin kadonneesta lampaasta. Arkkipiispa Urmaskin innostui kepparikisasta.

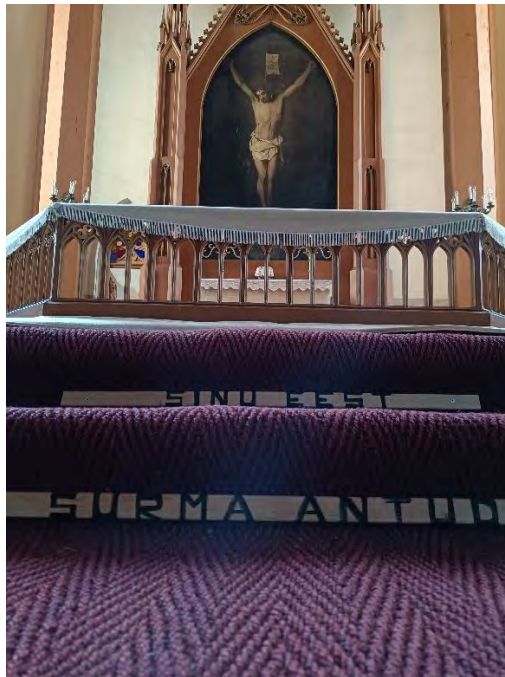
Juhlilla oli mukana myös kaksi veljeä Taizèn ekumeenisesta luostariyhteisöstä Ranskasta. Taizè järjestää joka vuosi vuodenvaihteen kokoontumisen jossain Euroopan kaupungissa ja sinne tulee tuhansittain väkeä ympäri Eurooppaa, ehkä laajemminkin. Tällä kertaa tuo luottamuksen pyhiinvaelluksena tunnettu tapahtuma järjestetään Tallinnassa. Tapahtuma on suunnattu pääsääntöisesti nuorille ja nuorille aikuisille. Joko teidän seurakunnastanne on lähdössä ryhmä tähän tapahtumaan? Osallistujat majoitetaan paikallisiin perheisiin ja seurakuntiin, ja ohjelmassa on erilaisia työpajoja sekä hartaudet kolmesti päivässä. Mikäli Taizè on sinulle uusi asia, voit tutustua siihen vaikka evl.fi -sivuilla hakusanalla taize.

Heinäkuu oli leirikuukausi. Ensin vietin pari päivää Pilistveressä, jossa vietettiin Viron kirkon nuorisopäiviä, lempinimeltään JäPe. Kirkon nuorisopäivien osallistujaennätys oli vuonna 1994 Saarenmaan Pöidessä, jolloin tapahtumassa oli mukana yli 400 nuorta ja nuorta aikuista. Siitä osallistujamäärä on hiljalleen laskenut, ja nyt mukana oli noin 50 nuorta. Osallistujien keski-ikä on myös laskenut, nykyään alaikäraja on 13 vuotta. Ennen koronaa osallistujamäärä oli vielä yli 100, mutta jo silloin liikuttiin erittäin pienissä luvuissa. Se kertoo karua kieltä Viron luterilaisen kirkon tilanteesta. Täytyy iloita jokaisesta nuoresta, joka oli paikalla, ja panostaa myös lapsityöhön, jotta kirkossa olisi tulevaisuudessa nuoria. Minun tehtäväni JäPellä oli pitää työpaja rukouksesta. Puhuimme rukouksen juurista Raamatussa ja Jeesuksen esimerkistä rukoilijana. Rukouksella sain palvella muissakin tehtävissä leirin aikana.



JäPen logo sekä tämänvuotinen yhteisten tapahtumien näyttämö. Aamulla lauletaan.

Viikko JäPen jälkeen oli vuorossa lapsityöntekijöiden kesäpäivät Äksissä. Lapsityöntekijöiden kesäleiri, jonne saa ottaa myös perheen mukaan, on jo perinne. Tänä vuonna aiheena oli "Rännates palves" eli "vaeltaen rukouksessa". Ajoimme työparini Triinin kanssa Äksiin jo torstaina, jotta ehdimme siivota suuressa pappilassa, valmistella paikat ja käydä kaupassa ostamassa ruokatarvikkeita. Perjantaina tulivat muut. Mukana päiviä järjestämässä olivat myös Terje, Marika, Salome, Mart, Esa sekä ryhmä Esikoiset ry:n väkeä. Oli siunattu viikonloppu, kaikki meni hyvin ja osallistujat kertoivat palautteessaan, että yhteys ja iloinen yhdessäolo toisten kanssa, Raamatun sanan ja rukouksen äärellä oleminen sekä luennot lasten hengellisen elämän tukemisesta ja oman hengellisen elämän hoitamisesta olivat tärkeää antia. Lauantai-iltana meillä kävi kylässä keväällä valittu lapsi- ja nuorisotyön asessori Mattias Haamer, joka halusi tutustua lapsityöntekijöihin ja työn kuulumisiin. Iloitsen näistä kesäpäivistä erityisesti siksi, että lasten mukanaolo on niin luontevaa. Luentojen aikana lapsilla on omaa opetusta ja tekemistä, ja muussa ohjelmassa ja hartauksissa he ovat mukana omalla tavallaan.



Suomalaiset ystävät järjestivät lauantaina iltarukousvaelluksen jälkeen illanvieton, jossa oli mitä herkullisempia tarjoiluja, askartelua ja yhteislaulua.

Äksin kirkon alttarille vieviin portaisiin on kiinnitetty vahva viesti: "Sinun puolestasi kuolemaan annettu".

Nyt valmistelen luentoa Saarenmaan pyhäkoulun opettajien motivaatiopäivään ensi viikolla. Syyskuussa ovat edessä starttipäivät Tartossa ja Tallinnassa. Virossa alkaa koulu vasta 1.9., joten elokuu on siellä vielä täysi kesälomakuukausi. Olen valmistellut lyhyttä ja ytimekästä pyhäkoulun opettajien peruskurssia, jonka avulla halukkaat pääsevät työn alkuun, ja yritän päästä eri seurakuntiin sen kanssa. Toivon, että syksyn mittaan kutsuja tulee, ja että saamme koulutettua ja rohkaistua kirkkoamme

uusia pyhäkoulun opettajia. Kiitos, kun otat Viron kirkon lapsi- ja nuorisotyön rukouksiisi!

Kesän aikana olen saanut iloita kohtaamisista myös Suomen seurakunnissa. Toukokuussa sain saarnata Lappeen seurakunnan arkiehtoollismessussa ja minut saateltiin rukouksin ja siunauksin matkaan. Kesäkuussa kävin Ruokolahden rippikoululeirillä puhumassa lähetystyöstä, ja Laikon kodalla Rautjärvellä sain kertoa työstäni ja Viron tilanteesta päiväkahveilla. Heinäkuussa sain tavata lähettäjiä Savonlinnassa ja Enonkoskella lähetystilaisuuksissa sekä Kerimäellä naisten saunaillassa, jossa oltiin yhdessä Raamatun äärellä. Ruokolahti ja Enonkoski (ja sitä kautta laajempi Savonlinnan seutu) ovat pitkäaikaisia lähettäjiäni. Lappeen ihmisiä on tullut tutuksi toisen työni eli Lauritsalan lähetyskasvatussihteerin sijaisuuden kautta. Tapaamiset ilahduttavat edelleen mieltä ja sydäntä, kiitos teille kaikille!

Toivorikkaana jatkan eteenpäin. Lisään tähän vielä Haminan Marian kirkosta ottamani kuvan. Pidetään jalat maassa ja katse taivaassa! Siunausta jokaiseen päivääsi pyytäen, sinusta kiittäen

Titta



Rukousaiheita:

- +Lapsiperheet sekä perheet, joissa odotetaan lasta
- +Viron ja Suomen lapset ja nuoret. Että jokaisella olisi ainakin yksi ystävä ja yksi turvallinen aikuinen, ja että jokainen saisi mahdollisuuden tutustua Jeesukseen.
- +Kaikki lasten ja nuorten parissa työskentelevät
- +Kirkkoherrat, että heillä olisi voimia ja viisautta huolehtia itsestään ja työntekijöistään, vapaaehtoisista ja palkatuista.

Ollaan yhteyksissä! Minut tavoittaa sähköpostista titta.hamalainen@eelk.ee sekä numeroista +358 50 3582041 ja +372 534 24277.

Liity työni kannattajaksi, esirukoilijaksi ja/tai tukijaksi. Tilinro on FI28 5114 0220 0343 69 (Evankelinen lähetysyhdistys ry) ja kannatusrenkaani viite on 2412421. Kiitos!